

این سرما پشت به بهار دارد

● احسان مصحفی

کلان که کل اقتصاد و صنعت ساختمان را تحت تاثیر قرار داده و عواملی جزئی تر که مستقیماً صنعت در و پنجره و به خصوص بخش یو.پی.وی.سی را متاثر ساخته است: از یک سو، سیاست‌های ناکارآمد دولت گذشته که بهای مسکن را به آسمان‌ها و دور از دست عموم مردم پرتاب کرد و تحریم‌هایی که نفس اقتصاد ایران را گرفت. از آن سو، رشد پرشتاب صنعت یو.پی.وی.سی و وسوسه سود سرشار این صنعت، غیرحرفه‌ای‌های بسیاری را با هدف کسب سودهای سرشار جذب این صنعت کرد و لطمه‌ای شدید بر این بخش وارد آورد. همچنین بیم و امید ناظر بر به نتیجه رسیدن یا نرسیدن برجام نیز، تعلیقی را بر شرایط حاکم افزود که حاصل آن انتظاری بود که رکود موجود را دو چندان کرد.

همه این عوامل، و دلایل ریز و درشت دیگر در نهایت به فضایی انجامید که ما اکنون در آن به سر می‌بریم. هرچند شرایط حاکم بر سیاست‌های کلان کشور تغییر یافته و برجام نیز به فرجام رسیده، اما در نظر بسیاری بر سد بزرگ رکود کمترین رخنه‌ای وارد نشده و مجرای تنفسی اقتصاد همچنان تنگ‌تر می‌شود.

در طول این سال‌ها بسیاری به تحلیل این شرایط پرداختند و فرصت‌ها و تهدیدهای دوره رکود را ارزیابی کرده و توصیه‌های سودمندی ارائه داده‌اند. فارغ از همه این تحلیل‌های پیچیده و بایدها و نبایدها، شاید اگر

شاید بزرگترها به یاد داشته باشند، در روزگار قدیم که گردش افلاک، و سرما و گرما هنوز نظم و نسقی داشت، قدیمی‌ها شصت روز نخست زمستان را به دو بخش تقسیم می‌کردند. بخش اول را "چله بزرگه" می‌گفتند و دومی را "چله کوچیکه". با آنکه چله بزرگه طولانی‌تر بود و چهل روز به درازا می‌کشید، اما سرمای آن از چله کوچیکه که تنها بیست روز عمر داشت، کمتر بود. یعنی از ده بهمن که چله کوچیکه آغاز می‌شد، صولت سرمای زمستان به اوج می‌رسید. نقل است که چله بزرگه به چله کوچیکه حسد می‌برده که «اگه من عمر تو رو داشته باشم نانوا رو کنار تنور از سرما خشک می‌کردم» و چله کوچیکه در پاسخ که: «اگر پشتم به بهار نبود بچه را در قنداق خشک می‌کردم ...».

آنچه پیش روی شماست، آخرین شماره از نشریه پنجره ایرانیان در سال ۱۳۹۴ است که در واپسین روزهای چله کوچیکه به محضر شما عزیزان تقدیم می‌شود. بر اهل نظر پوشیده نیست که سال گذشته، برای صنعت ساختمان و به تبع آن صنعت در و پنجره سال چندان دلچسبی نبود. رکودی که پیش‌تر رخ نموده بود در این سال به اوج خود رسید؛ همان‌گونه که در هفتمین نمایشگاه در و پنجره تهران نیز این رکود به بی‌رحمانه‌ترین شکل ممکن به نمایش درآمد.

ریشه‌های چنین رکودی چندان مبهم نیست. عواملی چند در سطح

و مصائبی که برای همه ما در بر داشت، بذرهایی را در دل این صنعت کاشت که به تدریج شاهد به بار نشستن آنها هستیم. دوره رکود غربالگر بسیار مناسبی بود برای خروج نامحرمان از این صنعت و نیز وسیله‌ای بود جهت شناخته شدن سره از ناسره. امروز شاهد آن هستیم که عرصه بر آنانی که بدون تخصص لازم و برای کسب سودهای آنی وارد این صنعت شده بودند، بیش از دلسوزان واقعی تنگ شده است، و اینان یک‌به‌یک در حال یافتن فضاهایی دیگر برای رسیدن به اهداف خود هستند. از سوی دیگر شرایط موجود سبب افزایش آگاهی‌های عمومی بیش از گذشته شده، و امروز نسبت به سال‌های پیشین فریب مصرف‌کنندگان و عرضه کالاهای بنجل بسیار دشوارتر شده است. این امر خود نویدی است بر اهالی واقعی این صنعت که در دوره رونق جدید، بسیار حرفه‌ای‌تر و اصولی‌تر و البته آسوده‌تر به کار خود مشغول خواهند بود.

باید توجه داشت که هدف، امید واهی دادن و دل خوش کردن به اما و اگرها نیست، بلکه هدف تلاش برای جایگزینی خوش‌بینی به جای بدبینی است؛ هدف تأکیدی سازنده بر کورس‌های امید است به جای در جا زدن روی گذشته‌های آکنده از ناامیدی. هدف یادآوری فرهنگ کهن کشورمان و مدد گرفتن از حکمت نهفته در افسانه‌ها و پند و اندرزهای نیاکان خردورزمان است. ایرانیان همواره در طول تاریخ دراز و غروربرانگیز خود، با ناکامی‌ها و مشکلات عدیده‌ای روبه‌رو بوده‌اند؛ از بی‌رحمی شرایط اقلیمی گرفته تا تاخت‌وتازهای مستمر بیگانگان بر خان و مان‌شان. اما همین مردم در عین ناکامی و شکست و همواره نگاه خود را به جلوت‌ها دوخته و هیچگاه اسیر ناامیدی نشده‌اند و شاید راز ماندگاری این فرهنگ در درازنای پریسج و خم تاریخ نیز همین مثبت‌اندیشی و امید به آینده ایشان باشد.

پنجره ایرانیان، در آخرین شماره از نشریه خود در سال ۱۳۹۴ و در اوج سوزندگی سرما و به‌عنوان مجموعه‌ای که خود یکی از لطمه‌دیدگان دوره رکود بوده است، می‌خواهد از این فرصت استفاده کرده و به همه سروران و اهالی دلسوز این صنعت اهمیت امیدواری و مثبت‌اندیشی را متذکر شود. شایسته است که همگی ما به‌عنوان فرزندان خلف نیاکان سرافراز خود که با بهره گرفتن از فرهنگ پربار ایرانی و اسلامی، همواره منادی پیشرفت زندگی بشری بوده‌اند، درهای امید را همواره روی خود باز نگه‌داریم و این مثل ساده اما عمیق پدران خود را هرگز فراموش نکنیم که "پایان شب سیه سپید است". فراموش نکنیم که سرما با نزدیک شدن بهار آخرین زوره‌های خود را می‌زند؛ زیرا ناامیدانه می‌داند که "پشت به بهار دارد".

در پایان ضمن اینکه پیشاپیش فرا رسیدن سال جدید را به تمامی اهالی صنعت در و پنجره شادباش می‌گوییم، سالی سرشار از شادکامی و روزهایی فرخنده را برای همه شما عزیزان آرزو می‌کنیم.

نگاهی ساده‌تر به وضعیت موجود بیاندازیم، روزنه‌هایی از امید را بیابیم؛ شاید آنقدر هم که از پشت پنجره به نظر می‌رسد، هوای بیرون سرد نباشد و یا شاید این اوج رکود، پشت به بهار داشته باشد.

نکات منفی موجود بسیارند و همه نیز بر آنها واقفیم، اما نباید فراموش کرد که نکات مثبت هم اندک نیستند. به‌هر حال در کنار تمامی ناکامی‌های سال گذشته، اتفاق شگرفی هم در این سال افتاد که قطعاً اهمیت آن به‌قدری هست که سال ۱۳۹۴ به‌عنوان یک نقطه عطف برای همیشه در تاریخ ضبط و ثبت شود. شاهکار دستگاه دیپلماسی کشورمان و عقد توافق تاریخی ایران با کشورهای قدرتمند جهان، بدون تردید ثمرات و نتایجی را در خصوص گشایش فضای اقتصادی ایران به‌همراه خواهد داشت.

هر چند این تغییرات هنوز چندان ملموس نشده‌اند، اما آثار و شواهد آن قابل رویت هستند. برچیده شدن یک‌به‌یک تحریم‌ها و افزایش تردد هیئت‌های بازرگانی و ابراز اشتیاق فراوان سرمایه‌گذاران خارجی خود برخی از این آثار هستند که مطمئناً در آینده ثمرات مثبتی برجای خواهند گذاشت که شاید یکی از آن نتایج، بالا رفتن گردش مالی در کشور باشد؛ و روشن است که بازار امروز ما از کمبود نقدینگی رنج می‌برد؛ و حتی اگر بخشی از پول‌های آزاد شده وارد بخش‌های تولیدی و صنعتی کشور شوند، این نتایج ملموس‌تر و محسوس‌تر خواهند شد.

از سوی دیگر باید به پیش‌بینی‌های انجام شده از سوی مجامع جهانی در خصوص آینده اقتصاد ایران توجه کرد. آنچنان که در اخبار آمده بود مدتی پیش بانک جهانی رشد اقتصادی ایران را در سال ۲۰۱۶ حدود ۵.۸ درصد و در سال ۲۰۱۷ حدود ۶.۷ درصد پیش‌بینی کرده بود. جالب است که بدانییم این ارقام بسیار بالاتر از متوسط نرخ رشد جهانی است. گذشته از اینکه مبنای چنین تحلیلی چه بوده، روشن است که این آمار نشان از بهبود اوضاع اقتصادی کشورمان در سال آینده دارد.

نقطه امیدواری دیگری که در سطح کلان تغییراتی را به بار خواهد آورد و نباید اهمیت آن را از نظر دور داشت، انتخابات مجلس شورای اسلامی است. به‌هر حال مجلس یکی از نهادهایی است که بیشترین تأثیر را در سیاستگذاری‌های کلان کشور دارد. اگر به امید خدا انتخابات دهمین دوره مجلس شورا مانند همیشه با استقبال پرشور هم‌وطنانمان روبه‌رو شود و نمایندگانی متخصص و دلسوز و البته همسو با سیاست‌های موثر دولت تدبیر و امید راهی مجلس شوند، مطمئناً ضمن کاسته شدن از شکاف موجود در سطح سیاستگذاری‌های کلان، جایگاه قانونگذار کشور نیز با تحولات بین‌المللی اخیر همگام شده و سیاست‌های اصلاحی دولت در رفع کاستی‌های بی‌شمار گذشته سریع‌تر به بار نشست و همگان شاهد ثمرات این هم‌نوایی و هم‌افزایی‌ها خواهیم بود. در سطح صنعت در و پنجره نیز نباید از یاد برد که دوره رکود، با وجود مشکلات